

מבית ומחוץ תצפנו, וכך תוכו
כברו. כך הוא מבפנים של כל
העולמות כמו מחוץ לכל
העולמות לא משתנה, ואין שם
וחבור אותיות של שם ה' ובכל
הכפויים שלו חוץ ממנו. שאם לא
שהוא חבר בקרבנה ' בה' ו'
בה', לא נקראו האותיות בשם
יהו"ה, והוא מחבר יהו"ה אדנ"י,
והוא מחבר יהו"ה באלהים,
שעולה לחשבון אהי"ה אדנ"י.
והוא לא נקרא אחד פחות מהם,
שהוא אחד שמחבר שנים, שהם
זכר ונקבה, ועושה אותם אחד.
זהו שכתוב באדם וחוה כי אחד
קראתיו. והוא משתף בבנין בן
ובת שהם בנים, לשון של בנין.
וזהו אם ה' לא יבנה בית.

וכך ענין ומעשה שאינו משתף
בו, מה כתוב בו? כי שמים כעשן
נמלחו והארץ כבגד תבלה. ומיד,
ישמחו השמים ותגל הארץ,
שהם הבנין והשתף שלו. שכל
ההבלים של אמות העולם הם
שמים וארץ, ועתידים להאבד,
וכל ההבלים של ישראל ביי'
ביחודו. אותם שמים וארץ הבנין
שלו. ומה הוא חי וקיים - כך
מעשהו חי וקיים. ומשום זה אמר
חי אני נאם ה' אם אֶחָפֵץ בְּמוֹת
הַרְשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ
וְחַיָּה.

וכמו שאמר לישראל נעשה אדם,
כך אמר לספירות נעשה אדם. זה
העמוד האמצעי שהוא ראשון
למחשבה ואחרון למעשה, שהם
חכמה בראש וחכמה בסוף. שכל
ספירה נותנת בו חלקו, ומשום
זה הוא בדיוקנו מאסף לכל
המתנות הנצבאות. ורועה הנאמן
בדיוקנו.

ואמר למלאכים נעשה אדם, וזה
מטטרו"ן, שכל מלאך וחייה שם
בו חלקו. וכך אמר לצבא השמים

דָּכַל עֲלָמִין כְּמוֹ מְלַבֵּר דְּכָל עֲלָמִין לֹא אֶשְׁתַּנִּי.
וְלִית שָׁם וְחַבּוּר אַתּוֹן דְּשָׁם ה' וּבְכָל פְּנוּיִן
דִּילָהּ בַר מִנְהָ. דְּאִי לָאו דְּאִיהוּ חֵבֵר בְּקַרְבְּנָה
י' בַּה' ו' בַּה', לֹא אַתְקַרִּיאוּ אַתּוֹן בְּשֵׁם יְהוָה,
וְאִיהוּ מְחַבֵּר יְהו"ה אַדְנ"י, וְאִיהוּ מְחַבֵּר
יְהו"ה בְּאֱלֹהִים, דְּסָלִיק לְחֻשְׁבֹן אֱהִי"ה
אַדְנ"י. וְאִיהוּ לֹא אַתְקַרִּי אֶחָד פְּחוֹת מִנִּיהוּ
דְּאִיהוּ אֶחָד דְּמְחַבֵּר שְׁנַיִם, דְּאֲנוּן דְּכָר וְנוּקְבָא.
וְעֵבִיד לוֹן חַד. הָדָא הוּא דְכְּתִיב בְּאָדָם וְחוּהָ
(ישעיה נא ב) כִּי אֶחָד קְרָאתִיו. וְאִיהוּ מְשַׁתֵּף בְּבִנְיָן
בֵּן וּבַת דְּאֲנוּן בְּנִים לִישְׁנָא דְבִנְיָן. וְדָא אִיהוּ
(תהלים קכז א) אִם יִי' לֹא יִבְנֶה בַּיִת.

וְכֹרְ עֲנִינָא וְעוֹבְדָא דְלָאו אִיהוּ מְשַׁתֵּף בֵּיה,
מַה פְּתִיב בַּה', (ישעיה נא ו) כִּי שָׁמַיִם כְּעֶשֶׁן
נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כְּבִגְד תִּבְלָה. וּמִיָּד (תהלים צו יא)
יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ דְּאֲנוּן בְּנִינָא
וְשַׁתְּפָא דִּילָהּ. דְּכָל הַבָּלִים דְּאֲמִין דְּעֲלָמָא,
אֲנוּן שָׁמַיִם וְאָרֶץ וְעַתִּידִין לְאוֹבְדָא. וְכָל
הַבָּלִים דִּישְׂרָאֵל בְּיִי' בְּיַחְוּדָהּ. אֲנוּן שָׁמַיִם
וְאָרֶץ בְּנִינָא דִּילָהּ, וּמַה הוּא חַי וְקַיִם, הַכִּי
עוֹבְדָא דִּילָהּ חַי וְקַיִם. וּבְגִין דָּא אָמַר (יחזקאל לג)
(יח) חַי אֲנִי נְאֻם ה' אִם אֶחָפֵץ בְּמוֹת הַרְשָׁע כִּי
אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה וְחַיָּה.

וּבְגִינָא דְאָמַר לְיִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה אָדָם, הַכִּי אָמַר
לְסַפִּירָן נַעֲשֶׂה אָדָם, דָּא עֲמוּדָא
דְּאֲמָצְעִיתָא דְאִיהוּ רֵאשׁוֹן לְמַחְשְׁבָה וְאַחֲרוֹן
לְמַעֲשֶׂה, דְּאֲנוּן חֲכָמָה בְּרֵאשׁ וְחֲכָמָה בְּסוּף.
דְּכָל סְפִירָה יְהִיב בֵּיה חוּלְקָהּ. וּבְגִין דָּא אִיהוּ
בְּדִיוקְנָה (במדבר י כה) מְאֻסָּף לְכָל הַמַּחֲנוֹת
לְצַבָּאוֹת. וְרַעֲיָא מְהִימְנָא בְּדִיוקְנָה.

וְאָמַר לְמִלְאָכִין נַעֲשֶׂה אָדָם, וְדָא מִטְטְרוּ"ן,
דְּכָל מִלְאָךְ וְחַיָּה שְׁוִי בֵּיה חוּלְקָהּ. וְהַכִּי
אָמַר לְצַבָּא הַשָּׁמַיִם לְמַעַבְד לְשִׁמְשָׂא בְּדִיוקְנָה,